

[Holmberg.]

„Under den hidtidige retstilstand har kommunerne ikke haft nogen pligt til at forhandle med lodsejerne eller give disse mulighed for at rejse indsigelse, inden kommunen traf beslutning om pålæg af vejbidrag“.

Nu kommer de nye bestemmelser heldigvis og siger, at det må anses for hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med principperne om partsoffentlighed, at grundejerne, inden endelig beslutning om bidragspligt træffes, får klar besked om baggrunden for pålægget og om fordelingen mellem lodsejerne. Også her gælder det, at det så afgjort er en modernisering, som i mange år har været tiltrængt, og det er egentlig ufatteligt, at det ikke er kommet før.

Jeg vil endnu en gang nævne, om det er rimeligt og rigtigt, at kommunerne kan pålægge vejbidrag ved, hvad vi forstår ved de offentlige veje, og lad mig i samme forbindelse spørge ministeren — jeg forlanger ikke svar i dag, for det er jo meget svært at give — hvad koster det i det hele taget at administrere disse ordninger? Jeg ved ikke, om det måske var rimeligt ved hvert enkelt lovforslag, der blev fremsat her i folketinget, at spørge, hvad det koster at administrere. Det kan vi også spørge om her. Hvor store er de lodsejerbidrag, der kommer ind i det offentlige kasser, og ville det ikke i det hele taget principielt og praktisk være rimeligt, om kommunerne og ikke grundejerne finansierede de offentlige vejanlæg. Dette er altså principielle betragtninger, og jeg stiller ingen forslag om ændringer, men ønsker at drøfte det videre i udvalget. Sandheden er jo, det ved vi alle, at trafikken ændrer karakter, og det, der måske var rigtigt på disse områder for mange år siden med langt mindre trafik, er måske ikke rigtigt mere.

Jeg har med vilje flere gange sagt offentlige veje. De såkaldte private fællesveje behandles i et andet lovforslag, men de hører til dels sammen, og spørgsmålet er, om der ikke også er visse ting, der trænger til en modernisering med hensyn til lodsejerne ved de private fællesveje. Jeg vil rejse det spørgsmål, om det måske ville være rimeligt, at kommunerne i videre udstrækning end hidtil får pligt til at overtage disse private fællesveje, for de ændrer nemlig også karakter. Vi er jo nogle, der har disse pri-

vate fællesveje og kender byrderne derved. Vi har pligten til at renholde dem og gøre dem i stand, men de er offentlige på den måde, at enhver kan køre på dem. Vi kunne måske komme ind på den tanke, at hvis lodsejeren betalte, skal vi sige godt halvdelen af det, det koster at få gjort dem i stand — og idet der tages hensyn til, hvad vejbestyrelsen måtte bestemme — om der så ikke kunne være større pligt til for kommunerne og det offentlige at overtage disse såkaldte private fællesveje.

Jeg erkender ganske åbent, at disse tanker er et brud med det, der står i lovforslaget; og som jeg nævnte før, har jeg ikke stillet forslag om ændringer. Jeg tilsiger så afgjort en velvillig udvalgsbehandling, og jeg vil gerne have drøftet alle de ting, som jeg har nævnt her, for jeg tror da ærligt talt, at i en moderne tid trænger de sig mere på end for mange år siden.

Skovmand: På mit partis vegne vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med, at dette lovforslag nu fremsættes, så det kan behandles sammen med lovforslaget om de private fællesveje. Jeg kan stort set sige det samme om dette lovforslag, som jeg gjorde ved første behandling af lovforslaget om de private fællesveje, nemlig at det er en fordel, at der indføres ensartede bestemmelser, og at de nu kommer til at stå i en lov, ikke i en række lokale vedtægter. Det er jo også gavnligt for debatten omkring disse ting, at man har en lov, som man kan ændre i, hvis der er nogle ting, som man føler ikke virker tilstrækkeligt. Det er anderledes besværligt at diskutere vedtægter.

Det betyder ikke, at der ikke kan være enkeltheder i lovforslaget, som vi må se på allerede nu, men det må ske under udvalgsbehandlingen, og jeg vil gerne foreslå, at denne behandling kommer til at ske i det allerede nedsatte udvalg om de private fællesveje.

Arne Larsen: Andre ærede ordførere har jo ret grundigt behandlet det foreliggende lovforslag, vejbidragsloven, som den bliver kaldt, og der er vel ingen grund til at gå mere i enkeltheder, end andre ordførere har gjort. Vi er enige om, at det er en udmærket ting, at der her er sket et væsentligt fremskridt, at det udvalgsarbejde eller